

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra ELNA

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang02val-shoot-idm140611310568784/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Dansen vakte gamle Minder hos Holger. Han spurgte hvert Øjeblik: Kan Du huske — Kan Du huske, og da Musikken holdt op, og han førte hende tilbage til hendes Plads, sagde han:

— Ja — vi var lykkelige den Gang.

Han lagde slet ikke Mærke til, at Elna intet havde sagt under Dansen.

Den følgende Dag kom han i Mørkningen. De sad igen paa deres vante Plads, og de begyndte at tale om Vind og Vejr. Men Samtalen døde langsomt hen, og Holger sad kun med Haanden under Hovedet, underlig sammensunken og stirrede paa Ilden. Han sukkede nu og da, som vilde han vælte en Byrde fra sig.

Elna forstyrrede ham ikke; hun sad alvorlig og stille ved Siden af ham.

Endelig vaagnede Holger op og sagde: Undskyld, jeg falder i Staver, Kusine; og lidt efter sad de atter som før.

Han kom igen næsten hver Aften, og det samme gentog sig hver Gang. Der var noget trist sammenknuget over ham. Det eneste, der adspredte ham, var Cigaret-røgen: han fulgte dens blaa Ringe i Skæret fra Kakkellovnen.

Hver Aften, naar de havde siddet lidt, spurgte Holger:

— Tør jeg ryge, Kusine? og saa begyndte Legen med Røringene.

Elna syntes altid, det var en Lettelse, hun var angst over denne Rugen over det skete, som egentlig laa Holger saa fjern. Og en Aften, da hun syntes, at hans Ansigt var endnu blegere end ellers, lagde hun sagte sin Haand paa hans Skulder og sagde:

— Holger, hvorfor vil Du ikke tale om det?

Som om han havde ventet Spørgsmaalet, rystede Holger stille paa Hovedet.

— Det nytter ikke, Elna, sagde han. Det kan man ikke tale om.

Men da begyndte hun lempelig, medens hendes Haand blev ved at hvile paa hans Skulder, at tale til